

niedziela

głos z Torunia

NR 38 (979) • J • ROK LVI • 22 IX 2013 • TORUŃ

W NUMERZE:

Kształtując młodość – rozmowa z ks. Zbigniewem Kucharskim

Rodzinny album – świadectwo spotkania z Matką z Jasnej Góry

TEMAT TYGODNIA

By ukształtować

Wbieżącym numerze „Głosu z Torunia” w wywiadzie z ks. Zbigniewem Kucharskim, asystentem generalnym Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży, pokazujemy, iż działanie w KSM za główny cel i metodę uznaje nauczanie młodych, że Bóg kocha ludzi, ale jednocześnie posyła ich do drugich. Przekłada się to na formację przez akcję, bowiem „KSM ma wychodzić do innych ludzi”. Nie pomijamy również aspektu działalności KSM w diecezji. Ukazujemy, że oprócz zadań do wypełnienia, młodzież z KSM spędza wspólnie czas na wakacjach czy świętuje razem jubileusze, jak czynili to młodzi w Kijewie Królewskim.

Temat KSM poruszamy we wrześniu, gdyż rozpoczyna się właśnie kolejny rok formacyjny i jest to dobra okazja, by zastanowić się nad możliwością wstąpienia w szeregi ksm-owiczów. Jeśli jesteś młodym, działającym już w KSM, to rozejrzyj się wokół siebie, być może jest w twoim otoczeniu ktoś, kto nie ma odwagi sam przyjść na spotkanie. Jeśli jesteś młodym spoza KSM, to rozejrzyj się wokół siebie, być może dostrzeżesz kogoś, kto już tam działa i kto wskaże ci drogę do owocnego spędzania czasu. Jeśli jesteś rodzicem lub opiekunem młodego, rozejrzyj się wokół siebie i zauważ, że jego uczestniczenie w KSM pomoże ci ukształtować go na wartościowego człowieka, potrafiącego po to dbać o siebie, by móc siebie dawać innym.

Joanna Kruczyńska

ARCHIWUM KSM DIECEZJI TORUŃSKIEJ

Biskup Andrzej Suski wspiera młodzież z KSM m. in. przez uczestnictwo w dorocznym święcie patronalnym stowarzyszenia, przypadającym w uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata

KSM w diecezji toruńskiej

KS. MAREK JANUSZEWSKI, BARBARA MUSZARSKA

Podstawowym miejscem apostołowania dla członka Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży jest parafia. Młodzież chętnie angażuje się w pomoc w parafii m.in. przez współredagowanie gazetki parafialnych, prowadzenie czuwań i spotkań modlitewnych, czynne angażowanie się w Liturgię i nabożeństwa przy parafii, pomoc w przygotowaniu rekolekcji i festynów, a także w wiele innych inicjatyw na rzecz dzieci i młodzieży. Jednocześnie jest szereg okazji, by młodzież zaangażowana w działalność KSM mogła spotykać się ze sobą, by razem spędzać czas czy świętować jubileusze. Dotyczy to

zarówno okresu roku szkolnego, jak i wakacji.

W tegorocznych wakacjach młodzież z KSM diecezji toruńskiej zorganizowała i brała udział m.in. w III Pielgrzymce Śladami Męczeństwa bł. ks. Jerzego Popiełuszki Górski-Włocławek, a także uczestniczyła w warsztatach ekologicznych w ramach spływu kajakowego.

Natomiast 8 września br. w parafii pw. św. Wawrzyńca w Kijewie Królewskim swoje 10-lecie obchodził oddział Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży. Na jubileusz KSM z Kijewa Królewskiego przyjechała młodzież z oddziałów: z Torunia, Grudziądza, Złotorii i Chełmna.

Święto rozpoczęło się o godz. 12. uroczystą Eucharystią, podczas której homilię wygłosił diecezjalny asystent KSM ks. Marek Januszewski. Następnie w salce przy kościele odbyło się spotkanie młodzieży, gdzie przy kawie i przygotowanym przez druhyń ciście, zostały omówione sprawy bieżące stowarzyszenia. Po obradach wszyscy zebrani udali się na wspólne świętowanie przy ognisku.

Spotkanie było okazją do wymiany doświadczeń między oddziałami oraz poznania nowych osób. Bardzo cieszymy się z zawią-

dokończenie na str. IV

Odpust i dożynki na Rudaku

Toruń

1 września parafia na Rudaku w Toruniu przeżywała odpust ku czci Bożej Opatrzności połączony z dożynkami parafialnymi. Rodowód tej tradycji sięga początków istnienia parafii, czyli końca lat 40. ubiegłego wieku. Wówczas obejmowała ona tereny wsi Otłoczyn oraz toruńską dzielnicę Czerniewice, które zamieszkiwało wielu rolników, stąd odpust łączono z dożynkami. Zwyczaj ten, dzięki obecnemu proboszczowi ks. kan. Józefowi Kłapiszewskiemu, jest podtrzymywany.

W tym roku Sumie przewodniczył i homilię wygłosił ks. kan. Wojciech Raskowski z parafii pw. Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny na toruńskich Stawkach. W procesji z darami parafianie złożyli chleb dożynkowy, winę żniwne oraz plony z działek i sadów.

Po Mszy św. odbył się tradycyjnie festyn, w którym wzięli liczny udział parafianie, kapłani z dekanatu Toruń IV oraz goście z Rady Miasta Torunia. Zabawy, konkursy i oprawę muzyczną poprowadził wodzirej Marcin Kłaman z grupą „Shadow”. Wystąpiły też zespoły „Podgórski Walczki” z Klubu Seniora na Podgórzu oraz parafialny „Vox Dei”, który umilił czas pięknym wykonaniem znanych i lubianych piosenek.

W czasie festynu rozstrzygnięto i wręczono nagrody w konkursach „Mam talent”, „Moje największe przeżycie w Roku Wiary” oraz kon-

W kolejce po festynowy makijaż

kurs na wykonanie symbolu dożynkowego. W ogrodzie parafialnym najmłodszy mieli okazję bawić się na dmuchanych zjeżdżalniach oraz pomalować sobie buzię. Wszyscy mogli spróbować grochówki, bigosu oraz ciast upieczonych przez parafianki z Rudaka.

Dziękujemy sponsorom za pomoc w ufundowaniu nagród oraz wszystkim, którzy włączyli się do przygotowania uroczystości, szczególnie Akcji Katolickiej, Radzie Parafialnej oraz ministrantom i lektorom.

Anna Głos

Jubileuszowy Zjazd Kawalerzystów

Grudziądz

25 sierpnia w bazylice pw. św. Mikołaja Biskupa w Grudziądzu odbyła się uroczysta Msza św. koncelebrowana z okazji 25. Zjazdu Kawalerzystów RP, której przewodniczył bp Andrzej Suski w otoczeniu ks. inf. Tadeusza Nowickiego i ks. kan. Dariusza Kunickiego, proboszcza bazyliki oraz kapelanów Wojska Polskiego. W uroczystości brali udział przedstawiciele parlamentu, władz miejskich z prezydentem Robertem Malinowskim, komendant garnizonu płk Dariusz Żuchowski, poczty sztandarowe Wojska Polskiego z historycznym sztandarem Centrum Wyszko- lenia Kawalerii, kombatan- ci i młodzież szkolna. Przede wszystkim jednak na wspólną modlitwę przybyli niektórzy z jeszcze żyjących ówczesnych kawalerzystów w towarzystwie swoich rodzin oraz opiekunów. Na wejście „Gaude Mater Polonia” zaśpiewał chór z parafii pw. Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny w Grudziądzu, który swoim śpiewem uświetniał Eucharystię.

Na wstępie bp Andrzej Suski zwrócił się do uczestników zjazdu, podkreślając ich histo-

ryczne znaczenie w obronie naszej Ojczyzny i podziękował za zaproszenie na ten piękny jubileusz. W homilii Biskup Andrzej nawiązał do słów Ewangelii. Zauważył, że Pan Jezus uczy codziennie, jaką drogą mamy kroczyć do świętości. Uczy, co mamy robić w naszym życiu, aby otrzymać zbawienie. Droga do zbawienia to droga żywej wiary i służby. Kto chce być wielkim, musi służyć innym. To brama, która stoi otwarta przed każdym z nas. W Grudziądzkim Centrum Wyszko- lenia Kawalerii uczono kawalerzystów, jak kochać Ojczyznę i być jej wiernym. Kolejnym składnikiem naszej ziemi ojczystej są ludzie na niej żyjący, a także hymn narodowy i orzeł w koronie. Z tymi symbolami szli do boju nasi kawalerzyści wsparci wartościami chrześcijańskimi. W naszym kraju od wieków ludzie mówili tym samym językiem. Jest to język piękny, ale musimy dbać o czystość naszej mowy. Nasza historia pisana jest krwią i łezką. Ma wspomnienia radosne i bolesne. Kaznodzieja podkreślił, że nie wolno nam wykreślać z pamięci roku 966, w którym

Mieszko I przyjął chrzest. Wkroczyliśmy jako cały naród na drogę chrześcijaństwa i jesteśmy nim przeszło 1000 lat. – Po długim okresie zniewolenia jesteśmy narodem wolnym. Pamiętać będziemy zawsze, jak nasi kawalerzyści, nasi żołnierze, stanęli w 1939 r. na polach bitew, przelewając krew i składając ofiarę z życia za wolność Ojczyzny. Oddajemy im dzisiaj wielką cześć za służbę Bogu i Ojczyźnie – zakończył bp Andrzej Suski.

Przed błogosławieństwem ks. inf. Tadeusz Nowicki – kapelan grudziądzkich kawalerzystów jeszcze raz wskazał na ich wierną służbę dla Ojczyzny. Ci żołnierze stali na straży honoru Wojska Polskiego i naszych granic. Wielu z nich na ołtarzu Ojczyzny oddało daninę życia i krwi. Dlatego są dla nas wzorem patriotyzmu powiązanego z duchem chrześcijańskiej wartości. W imieniu wszystkich gości z kraju i z zagranicy podziękował bp. Andrzejowi Suskiemu za przewodniczenie Eucharystii. Po błogosławieństwie odśpiewano „Boże, coś Polskę”. Zenon Zaremba

Wprowadzenie relikwii w Grębocinie

Święta Teresa od Dzieciątka Jezus wielokrotnie w swoim życiu podkreślała wielkość i świętość swoich rodziców. Wszystkie jej dobre pragnienia, porywy serca, miłość do Boga i ludzi zostały ukształtowane w rodzinnym domu pełnym ciepła, troski o innych i żarliwej modlitwy. Jej życie jest dobrym owocem dobrego drzewa, jakim

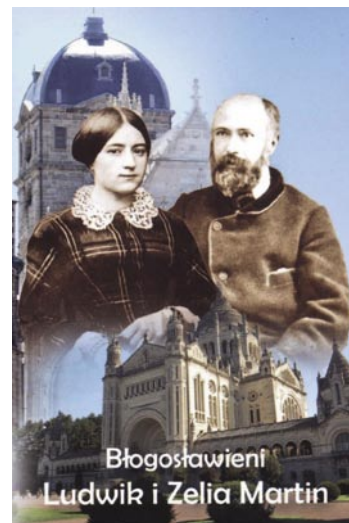
**„Dobry Bóg dał mi Ojca
i Matkę godniejszych Nieba
niż ziemi”**

**św. Teresa
od Dzieciątka Jezus**

było małżeńskie życie jej rodziców: Zeli i Ludwika Martin. W 2008 r. rodzice Małej Świętej

zostali wyniesieni do chwały ołtarzy. W homilii podczas Mszy św. beatyfikacyjnej w Lisieux, kard. José Saraiva Martins powiedział: „Ludwik i Zelia są niezwykłym darem dla małżonków w każdym wieku przez ich wzajemny szacunek, wzajemne uznanie, wspólną harmonię, w której żyli 19 lat. Zelia pisała do Ludwika: «Nie mogę już żyć bez ciebie, mój Ludwiku». A on jej odpowiadał: «Jestem twoim mężem i przyjacielem, który cię kocha na całe życie». Przeżyli swoje obietnice ślubne: wierność w zaangażowaniu, nierozdzielność więzów małżeńskich; płodność w miłości, w dobru i trudnościach, w zdrowiu i chorobach. Ludwik i Zelia są darem dla rodziców. Słudzy miłości i życia, wydali na świat liczne potomstwo, dzieci dla Pana. Spośród dzieci najbardziej podziwiamy Teresę, główne dzieło łaski Bożej, ale oczywiście, również dzieło miłości rodziców, miłości do życia i ich dzieci. Ludwik i Zelia są darem dla tych, którzy stracili swojego współmałżonka. Wdowieństwo jest zawsze stanem trudnym do zaakceptowania. Ludwik przeżył stratę swojej żony z wiarą i hojnością, przykładając nad swe dobra osobiste, dobro swoich dzieci. Ludwik i Zelia są darem dla wszystkich, którzy napotykają choroby i śmierć w swoim życiu. Zelia zmarła na raka, Ludwik zakończył swój ziemski żywot z chorobą – arteriosklerozą tętnic mózgowych. W naszym świecie, który próbuje ukryć śmierć, błogosławieni uczą nas spojrzeć śmierci prosto w oczy i zdać się na Boga”.

Współczesny świat potrzebuje takich świadków i orędowników. Z radością zapraszamy na uroczyste obchody ku czci Małej Świętej w parafii pw. św. Teresy od Dzieciątka Jezus w Grębocinie. Uroczystości odbędą się w niedzielę 6 października br. Podczas Sumy odpustowej o godz. 12 nastąpi wprowadzenie relikwii bł. Zeli i Ludwika Martin – rodziców św. Teresy. Zaproszenie kierujemy do

**MODLITWA
ZA WSTAWIENICTWEM
BŁ. LUDWIKA
I ZELII MARTIN**

**Wszchemogący Boże, który
w Ludwiku i Zeli Martin
dałeś nam wspaniały przy-
kład świętości małżeńskiej,
spraw, aby przez swoją
wiarę i nadzieję, wierność
sakramentowi małżeństwa
i zachowanie Twoich przyka-
zań, przyszli nam z pomocą
w naszej wędrówce
do Ciebie.**

**Udziel nam również łaski,
o którą prosimy Cię za ich
wstawiennictwem, i racz za-
liczyć ich do grona świętych
Kościoła, zgodnie z Twoją
wolą. Przez Chrystusa, Pana
naszego. Amen.**

wszystkich czcicieli św. Teresy i jej Błogosławionych Rodziców. W sposób szczególny do małżeństw oczekujących potomstwa i rodzin z małymi dziećmi, kręgów Domowego Kościoła, wszystkich, którzy angażują się w dzieło wychowania młodego pokolenia. Niech modlitwa i wzór błogosławionych małżonków będą wsparciem w tym niezwykle ważnym zadaniu.

**Wspólnota parafialna z Grębocina
pw. św. Teresy od Dzieciątka Jezus
wraz z duszpasterzami**

T. E. K. A.
TEOLOGICZNO - ETNOLOGICZNA KONFERENCJA AKADEMICKA

TEMAT KONFERENCJI:

**CZŁOWIEK -
ISTOTA RELIGIJNA**

CZAS
25 - 27 września 2013 r.

MIEJSCE
Wydział Teologiczny UMK

Na konferencję zapraszają:

- Wydział Teologiczny UMK w Toruniu,
- Katedra Etnologii i Antropologii Kulturowej UMK w Toruniu,
- Koło Młodych Teologów Wydziału Teologicznego UMK w Toruniu,
- Koło Naukowe Studentów Katedry Etnologii i Antropologii Kulturowej UMK w Toruniu,
- Samorząd Studencki Wydziału Nauk Historycznych UMK w Toruniu.

PATRONAT HONOROWY:

Zapraszamy na pierwszą teologiczno-etnologiczną konferencję akademicką pod hasłem: „Człowiek – istota religijna”, która odbędzie się w dniach 25-27 września br.

W tematycznym centrum, wokół którego skupią się prelekcje i dyskusje, znajdzie się człowiek postrzegany jako istota religijna ukazana w różnych aspektach: w ujęciu psychologiczno-prawnym, historycznym i filozoficznym, w literaturze i filmie oraz w perspektywie sztuki i mediów, na przykładzie różnych narodowości, w świetle innych religii, ruchów parareligijnych i nowych ruchów religijnych, jak również według koncepcji badaczy religijności. Szczegółowy program konferencji na www.diecezja-torun.pl.

KSM w diecezji toruńskiej

dokończenie ze str. 1

zania oddziału KSM przy parafii pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Grudziądzu, którego członkowie zaszczytili nas swoją obecnością. Dziękujemy wszystkim oddziałom, które przybyły, aby wraz z nami cieszyć się z minionych 10 lat naszej działalności. Dziękujemy ks. kan. Stanisławowi Grzywaczowi, który zainicjował powstanie naszego oddziału i przez wiele lat go prowadził oraz naszemu proboszczowi ks. kan. Szczepanowi Średzińskiemu, który to dzieło kontynuuje.

Młodzież pragnącą wspólnoty zgromadzonej wokół Chrystusa i chętną do rozwijania się przez służbę, gorąco zapraszamy do stowarzyszenia. W diecezji toruńskiej oddziały parafialne Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży istnieją w takich miejscowościach, jak: Biskupice, Chełmno, Grudziądz, Kijewo Królewskie, Kowalewo Pomorskie, Toruń. Młodzież zainteresowana KSM-em może zgłosić się do istniejącego oddziału bądź do biura KSM DT (biuro@ksm-torun.pl).

Ks. Marek Januszewski
Barbara Muszarska

ARCHIWUM KSM DIECEZJI TORUŃSKIEJ

Więcej na temat działalności KSM w wywiadzie z ks. Zbigniewem Kucharskim, asystentem generalnym Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży, członkiem Rady ds. Młodzieży przy Konferencji Episkopatu Polski na stronach IV-V.

Z ks. Zbigniewem Kucharskim, asystentem generalnym Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży, członkiem Rady ds. Młodzieży przy Konferencji Episkopatu Polski, rozmawia Helena Maniakowska

KSZTAŁTUJĄC MŁO

HELENA MANIAKOWSKA: – KSM jest organizacją kościelną i jego zadaniem jest apostołstwo. Czy nie za trudne to wymaganie wobec młodego człowieka, który sam nie jest ukształtowany w wierze i często nie ma żadnych pasji?

HELENA MANIAKOWSKA

KS. ZBIGNIEW KUHARSKI: – Bł. Jan Paweł II prosił biskupów polskich o tworzenie Akcji Katolickiej i Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży. Brało się to stąd, że po II wojnie światowej ks. Karol Wojtyła był asystentem KSM w parafii, a wtedy KSM był też częścią AK. Doskonale rozumiał czym jest KSM. Była to organizacja, która od początku stawiała młodzieży wymagania, ponieważ wychowanie młodego człowieka nie może sprowadzać się do tego, żeby mu dać to, co młody sam chce. Mądre wychowywanie młodych ludzi polega na tym, że to dorosły wie, gdzie chce młodego zaprowadzić, jak go chce kształtować. Stąd też

wiedząc, że młodzieży trzeba stawiać wymagania bł. Jan Paweł II poszedł jeszcze dalej – zachęcał, żeby to młodzież sama sobie stawiała wymagania, nawet gdyby inni od nich tego nie wymagali. Patrzenie na młodych, którzy muszą się ścierać z wymaganiami, jest jak najbardziej zasadne. Jest to konieczność, bez której nie będzie mądrego wychowania młodego człowieka, a więc nie tylko w przestrzeni wymagania formacji ludzkiej, żeby być ukształtowanym jako członek rodziny, obywatel, ale także formowanie młodego człowieka w aspekcie duchowym, w kontekście apostołstwa, posłannictwa, dorastania do tego powołania. Jeżeli mówimy o powołaniu do życia konsekrowanego, to również mówimy o powołaniu ludzi świeckich do apostołstwa. Tu chodzi o świadomą relację do Boga, w której człowiek w przeżywaniu swojego powołania,

miłości do Pana Boga odkrywa chęć i potrzebę apostołstwa. KSM nieodłącznie zatem wiąże się z formacją młodych ludzi, gdzie trzeba przekraczać samego siebie. Słowo jest tu narzędziem, którego człowiek używa, ale ważna jest też postawa. Formacja przez akcję jest istotnym czynnikiem w KSM. Młody człowiek dojrzewa w wierze jakby na froncie ewangelizacji.

– Czy grupy KSM w poszczególnych regionach Polski mają metody aktywności adekwatne do charakteru regionu, czy jest tylko jedna metoda na całą Polskę?

– KSM jest organizacją szeroką, a więc cele i zadania wiążą się z apostołstwem młodych, ale żeby to się stało, młody człowiek musi być uformowany religijnie. Świadeństwo jest ważne, ale potrzeba wyzwań, planów, przedsięwzięć, które będą pomagały przemieniać ludzi. KSM ma wychodzić do innych ludzi. W różnych diecezjach prowadzone są dzieła skierowane do innej młodzieży, wiąże

Jest szereg okazji, by młodzież zaangażowana w działalność KSM mogła spotykać się ze sobą

ARCHIWUM KSM DIECEZJI TORUŃSKIEJ

DOŚĆ

się to z regionem, np. zawody narciarskie na skalę ogólnopolską organizuje KSM archidiecezji krakowskiej, jest to związane z regionalną możliwością. Jednak mimo różnic działania wiele spraw jest podobnych, bo w wierze mamy tę samą przestrzeń do wypełnienia.

– Czy skupienie się na formacji wobec pojedynczego człowieka nie jest nadrabianiem zaległości, które młody człowiek powinien otrzymać w rodzinie?

– Formacja młodego człowieka powinna odbywać się z dużym akcentem indywidualnym. Pismo Święte pokazywało od początku, że powinna być relacja mistrz – uczeń. Prowadzenie relacji indywidualnej jest ważne, powinna ona być w rodzinie, ale nie tylko. Młodego człowieka trzeba dalej prowadzić i formować, także poza rodziną, gdzie często jest w niej wiele zaniedbania.

– Jest Ksiądz asystentem generalnym KSM w Polsce na drugą kaden-

cję, jakie plany ma Ksiądz w tej działalności?

– Plany w KSM mają szeroką przestrzeń. Wszystkie cele i metody powinny owocować tym, że będziemy kształtowali młodych, którzy będą się uczyli tego, że Bóg kocha ludzi, ale jednocześnie ich posyła do drugich. Cele i kierunki KSM to ciągłe budzenie świadomości i podnoszenie jakości ludzi świeckich w kierunku odpowiedzialnego apostołstwa w Kościele. W szczególności natomiast odnosi się to do poszczególnych dzieł, jakie KSM prowadzi w diecezjach. Diecezje mają różne plany, więc inaczej musimy patrzeć także na plan dla całej Polski. Moim oczekiwaniem dla Polski jest m.in. to, aby sprawdzone dzieła w jednej diecezji były przeniesione do innych.

– Czy zauważa się zależność powołania do kapłaństwa od wcześniejszej przynależności do KSM?

– Aby działać w KSM, trzeba mieć do tego powołanie. To są

młodzi ludzie o głębokiej wierze, którzy chcą dla Pana coś zrobić. Pan Bóg jest wszechmocny, ale KSM do zbawienia nie jest konieczny. KSM jest jednak ogromnie przydatny, żeby ludzie wzrastali w Bogu i wierze. A że Bóg wybiera sobie ludzi z tego środowiska, to już jest taka natura spraw duchowych. Nie widzę tu jednak uwarunkowań, żeby pójście do zakonu było poprzedzone koniecznością formacji w KSM. Kształtujemy ludzi świeckich, którzy kochają Boga, ale to nie jest małe seminarium duchowne. Sytuacja obecna pokazuje, jak bardzo potrzeba, aby ludzie świeccy rozpoznawali swoją odpowiedzialność za świat, który ich otacza. Bł. Jan Paweł II genialnie rozumiał ludzi świeckich. Przejawem tego jest napisana przez niego adhortacja „Christifideles laici”. Jak to musi być ważne, jeśli Papież na ten temat osobiście się wypowiadał. Moim marzeniem byłoby, abyśmy odczytywali znaki, które nam Bóg pragnie przekazać. □

WŁOCHY

Wiedeń – Miramare – Asyż – Rzym – Monte Cassino – San Giovanni Rotondo – Lanciano – Loreto – Padwa – Częstochowa
W programie: Asyż (bazylika św. Franciszka, kościół św. Klary, Piazza d'Comune, bazylika Matki Bożej Anielskiej, dom rodziny św. Franciszka), Rzym (Bazylika św. Pawła, katakumby św. Kaliksta, kościół Quo Vadis, Koloseum, Forum Romanum, Bazylika św. Jana na Lateranie, Święte Schody, Bazylika św. Piotra, fontanna di Trevi, Kapitol, Piazza Navona, Santa Maria Sopra Minerva), Watykan (groty), Monte Cassino (Polski Cmentarz Wojskowy, klasztor św. Benedykta), San Giovanni Rotondo (nawiedzenie miejsc związanych z działalnością św. Ojca Pio), Lanciano (sanktuarium Cudu Eucharystycznego), Loreto (sanktuarium Najświętszej Rodziny), Padwa (bazylika św. Antoniego, kościół św. Justyny oraz Piazza Prato della Vale). Pielgrzymi będą mieli przyjemność przeżyć audiencję generalną, a także pomodlić się przy grobie bł. Jana Pawła II
TERMIN: 12-19 października

MEDJUGORJE + BUDAPESZT

Budapeszt – Nagykanisa – Jeziora Plitwickie – Omiš – Split – Medjugorje – Mostar – Maribor – Wiedeń – Częstochowa
W programie: Budapeszt (wzgórze Gellerta, katedra św. Macieja, parlament, Baszta Rybacka, pl. Milenium), Jeziora Plitwickie, Split (pałac cesarza Dioklecjana, katedra, Porta Aurea, Stary Ratusz), Omiš (wypoczynek nad morzem), Medjugorje (Droga Krzyżowa na górę Krizewac, sanktuarium Matki Bożej Królowej Pokoju, Góra Objawień Podbrdo), rezerwat przyrody Slap Kravica, Mostar (Begova Džamja, most Hajrudina, dom turecki)
TERMIN: 23-31 października
Informacje i zapisy:
Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży Diecezji Toruńskiej
ul. Moczyńskiego 8/10
Toruń
tel. 690-931-097

RODZINNY ALBUM

15 września uroczysto zakończono peregrynację po diecezji toruńskiej cudownego wizerunku Matki Bożej Częstochowskiej. W następnym numerze opublikujemy relację z tego wydarzenia, które na stałe wpisze się w karty historii diecezji. Dzisiaj natomiast zamieszczamy kolejne świadectwo, które ukazuje, jak bogate są owoce duchowego spotkania z Matką z Jasnej Góry

W moim rodzinnym albumie, wśród wielu zdjęć wspominających ważne wydarzenia, znajduje się jedno zdjęcie z peregrynacji Obrazu Jasnogórskiego sprzed 30 lat. Na pierwszym planie widzę obraz Czarnej Madonny niesiony przez kobiety, wśród których jest moja mama. Podobnie jak inne osoby uroczysto ubrana, a na jej twarzy widać doniosłość wydarzenia. Obok niej kroczy mała, kilkuletnia dziewczynka, to ja. Nie pamiętam szczegółów tej chwili, ale obecność Maryi i modlitwa różańcowa zawsze towarzyszyły mi w życiu. O co wtedy modliła się moja mama i co czuła? Nie wiem. Jedynie mogę się domyślać, kiedy sama zostałam matką, a Czarna Madonna nawiedziła moją parafię.

Rodzina i dzieci są dla mnie największym skarbem. Nie ma dnia, w którym uczucia radości nie przeplatałyby się z obawami i troską o nich. Nawiedzenie Matki Bożej było dla mnie okazją do podzielenia się z Nią moim szczęściem i lękiem. W pracy wzięłam urlop, więc byłam w tej komfortowej sytuacji, że mogliśmy całą rodziną uczestniczyć w rekolekcjach połączonych z Apielem Jasnogórskim przygotowujących nasze dusze na spotkanie. Wcześniej zakupione były elementy dekoracyjne. Chciałam dzieciom przekazać wyjątkowość chwili. Z dnia na dzień atmosfera doniosłości udzielała się każdemu z domowników. W kulminacyjnym dniu udekorowaliśmy okna domu, każde dziecko otrzymało chorągiewkę do ręki. Także pogoda z sierpniowym, ciepłym słońcem dopełniała odczucie matczynej opieki. Odświętnie wystrojeni, z zapasem czasu, wyruszyliśmy na to wyjątkowe spotkanie. Po drodze spotykaliśmy coraz więcej osób i przed kościół dotarliśmy wspólnie z innymi członkami naszej wspólnoty parafialnej.

Wyjątkowość tłumu oczekującego na Czarną Madonnę wynikała z obecności licznie zebranych rodzin z dziećmi na rękach, w wózkach, stojących obok rodziców. Nareszcie nadeszła ta długo oczekiwana chwila. Pierwsze spojrzenie w oczy Królowej Polski niosło ze sobą pełne zawierzenie Jej matczynej opiece moich dzieci i rodziny. Nie były potrzebne żadne słowa. To serce mówiło.

Renata z mężem i dziećmi

Czułam, że Matka Boża rozumie każde moje pragnienie, zna obawy, podzieliła moje radości. Podziękowałam Jej za dar macierzyństwa, że przez lata kształtowała moją osobowość do tej życiowej roli. Kolejne spotkanie w „cztery oczy” odbyło się podczas nocnej adoracji. Pamiętam wszechogarniający spokój i poczucie bezpieczeństwa. Mogłam powiedzieć: „Jak dobrze, że jesteś z nami, Maryjo”. Nie mogłam też opuścić uczestnictwa w porannym śpiewie Godzinek o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny.

To, co dobre, szybko się kończy i nadeszło pożegnanie. W oczach pojawiły się łzy. Prosiłam Maryję, by prowadziła moje dzieci drogą wiary, by była ich nauczycielką i opiekunką. Zawierzyłam Jej przyszłość mojej rodziny i dzieci. Ten akt przywrócił mi nadzieję i siłę na kolejne dni życia jako żony, matki, kobiety. To moja mama wskazała mi Maryję jako drogę prowadzącą do Boga i chcę tę prawdę przekazać moim dzieciom. A zdjęcie z obecnego nawiedzenia jasnogórskiego wizerunku Matki Bożej włożyłam za ramy rodzinnego obrazu.

Renata

ARCHIWUM RODZINNE

„Razem z Naturą”

Dziękujemy wszystkim szkołom, które wzięły udział w pierwszej edycji konkursu „Razem z Naturą”. Poprzez ten projekt staraliśmy się uświadomić dzieciom znaczący wpływ piękna przyrody na rozwój człowieka. Cieszymy się, że konkurs spotkał się z dobrym przyjęciem i odpowiedzią w formie wielu ciekawych prac. Nadesłane rysunki i fotografie, wybrane przez internautów – dzieci i młodzież szkolną, zostały umieszczone na okolicznościowych ulotkach i w kalendarzach. Przesyłamy je do 850 szkół naszego regionu z nadzieją, że znajdą swoje miejsce w salach dydaktycznych. Będzie to wspaniała kontynuacja naszego projektu.

Dziękujemy również szkołom, które w ramach konkursu zebrały nakrętki. Tę kategorię bezpośrednio powiązaliśmy z aspektem charytatywnym, gdyż dzięki środ-

kom zgromadzonym ze sprzedaży nakrętek PET wsparliśmy konkretne dziecko niepełnosprawne. W sumie uczniowie w szkołach zbierali 2647 kg nakrętek, co zaowocowało przekazaniem 1608 zł na rehabilitację Martynki, która urodziła się bez nóg, podopiecznej Caritas Diecezji Toruńskiej. Oceny naszego projektu płynące z wielu środowisk zachęcają nas do rozwoju i kontynuowania konkursu, dlatego zapraszamy uczniów do udziału w konkursie „Razem z Naturą”, który zaczynamy już od września. Zachęcamy do wykonywania zdjęć i prac plastycznych, które ilustrują faunę, florę oraz najbardziej atrakcyjne pejzaże okolicy w każdym miesiącu. Idea jest promowanie systematycznego obserwowania i dokumentowania zmieniającej się w porach roku przyrody. Dzięki temu zdjęcia będą ilustrowały kolejne mie-

ARCHIWUM CARITAS

Autorzy zwycięskich prac otrzymują podczas festynu aparaty fotograficzne

siące kalendarza 2015 r. Wyboru najlepszych fotografii i rysunków dokonają internauci w maju.

W ramach konkursu kontynuujemy też, jak co roku, zbiórkę nakrętek PET, dzięki której wspieramy niepełnosprawne dziecko. Finał konkursu „Razem z Natu-

ra” odbędzie się podczas festynu z okazji Dnia Dziecka „Bądźmy razem” 31 maja 2014 r. w Toruniu. Na festyn już dzisiaj serdecznie zapraszamy (zgłoszenia z podaną liczbą uczniów oraz opiekunów będziemy przyjmować e-mailem: torun@caritas.pl).

REGULAMIN KONKURSU „RAZEM Z NATURĄ”

I Organizatorem konkursu jest Caritas Diecezji Toruńskiej we współpracy z Toruńskim Stowarzyszeniem Ekologicznym „Tilia”.

II Konkurs „Razem z Naturą” skierowany jest do uczniów szkół podstawowych, gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych regionu kujawsko-pomorskiego.

III Celem konkursu „Razem z Naturą” jest uświadomienie znaczącego wpływu piękna przyrody na rozwój duchowy, psychiczny i społeczny człowieka.

IV Zakres tematyczny konkursu: ukazanie piękna otaczającej nas natury, przedstawienie zależności pomiędzy jakością życia człowieka a kondycją środowiska naturalnego.

V Konkurs „Razem z Naturą” organizowany jest w dwóch kategoriach:

1) kategoria artystyczna – fotografia lub praca plastyczna

– Prace – maksymalny format A3 należy wykonać indywidualnie dowolną techniką i dostarczyć w wersji papierowej na adres: Przysiek 75, 87-134 Żławieś Wielka lub przesłać skan wielkości minimum 2 MB, o rozdzielczości 300 DPI e-mailem na adres: torun@caritas.pl.

– Fotografie należy przesłać w formacie pliku jpg w wielkości minimum 2 MB e-mailem na: torun@caritas.pl.

Do pracy/zdjęcia muszą być dołączone następujące informacje: imię, nazwisko, nr tel. autora, szkoła, nr tel. do szkoły, klasa oraz miesiąc, który praca/zdjęcie ilustruje. Jedna osoba może zgłosić maksymalnie 12 fotografii i 12 prac plastycznych.

– Etapy konkursu:

I etap – nadsyłanie prac konkursowych – do 5 maja 2014 r.;

II etap – zespół oceniający, w skład którego wchodzi studenci Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, wybiera do głosowania internetowego 5 zdjęć i 5 prac plastycznych ilustrujących każdy miesiąc;

III etap – głosowanie internautów www.torun.caritas.pl – od 10 do 20 maja, natomiast do 25 maja nastąpi przedstawienie zwycięskich 12 zdjęć i 12 prac plastycznych miesiąca na stronie www.torun.caritas.pl;

IV etap – podsumowanie konkursu i wręczenie nagród – 31 maja 2014 r.

Autorzy trzech najwyżej ocenionych zdjęć

i prac plastycznych otrzymają nagrody w postaci aparatów fotograficznych.

2) kategoria ekocharytatywna – zbiórka nakrętek

To konkurs o charakterze akcji pomocowej, polegającej na zebraniu przez szkoły jak największej liczby nakrętek w ciągu roku szkolnego. Dochód z ich sprzedaży zostanie przeznaczony dla potrzebującego dziecka niepełnosprawnego. Zebrane nakrętki należy samodzielnie dostarczyć do punktu skupu nakrętek PET bądź przywieźć na festyn z okazji Dnia Dziecka „Bądźmy razem” 31 maja 2014 r. i złożyć na stoisku Toruńskiego Stowarzyszenia Ekologicznego „Tilia”, które będzie znajdowało się w pobliżu parkingu autokarów. W przypadku samodzielnego sprzedaży nakrętek przez szkołę protokół informujący o liczbie i wartości nakrętek oraz potwierdzenie dokonania przelewu na konto Caritas Diecezji Toruńskiej bądź na inny cel charytatywny, należy przesłać e-mailem na adres: torun@caritas.pl do 27 maja 2014 r. Trzy szkoły, które zbiorą największą liczbę nakrętek, otrzymają sprzęt sportowy o wartości 1500 zł, 1250 zł i 1000 zł.

(pełna wersja regulaminu na www.torun.caritas.pl)

DUCHOWNI DIECEZJI CHEŁMIŃSKIEJ (89A)

W SŁUŻBIE WIARY I WIEDZY (I)

Był profesorem w Wyższym Seminarium Duchownym, wychowawcą pokolenia badaczy dziejów Kościoła na Pomorzu, wydawcą źródeł historycznych, prezesem Towarzystwa Naukowego w Toruniu, działaczem społecznym i patriotycznym, prezesem Związku Kapłanów „Unitas”, proboszczem i dziekanem

Brunon Czapla urodził się 6 października 1872 r. w Chełmnie w rodzinie Franciszka i Pelagii z Rzepnikowskich. Miał starszych braci: Kazimierza i Tadeusza i młodszą siostrę Marię. Pierwszy został adwokatem i działaczem narodowym na Górnym Śląsku, drugi – inżynierem. Dzieci wychowywały się w klimacie religijnym, patriotycznym i społecznym. Franciszek, lekarz i autor książek o tematyce medycznej, był m.in. sekretarzem i skarbnikiem Towarzystwa Pomocy Naukowej, a Pelagia – przewodniczącą Towarzystwa Pań Miłosierdzia Wincentego à Paulo. Oboje prowadzili stancję dla młodzieży z gimnazjum chełmińskiego. W tymże gimnazjum „ciesząc się na Pomorzu sławą najsilniejszego ośrodka polskości” (ks. Anastazy Nadolny) uczył się Brunon, a wśród jego szkolnych kolegów był Konstantyn Dominik, późniejszy biskup sufragan chełmiński, sługa Boży, w czasach gimnazjalnych także uczestnik tajnego Towarzystwa Filomatów,

któremu Brunon przewodniczył. W 1893 r. obaj zdali maturę i podjęli studia teologiczno-filozoficzne w stolicy diecezji.

Od kwietnia 1894 r. Brunon zgłębiał teologię na uczelniach niemieckich: we Fryburgu Badeńskim, w Monachium i Münster, gdzie w Akademii Teologicznej 29 lipca 1899 r. uzyskał doktorat z teologii. Przedtem jednak przyjechał do Pelplina. W 1898 r. odbył w seminarium kurs praktyczny, a w Wielką Sobotę 1 kwietnia 1899 r. razem z 29 diakonami w seminaryjnej kaplicy pw. św. Barbary przyjął święcenia kapłańskie z rąk bp. Antoniego Andrzejewskiego, sufragana gnieźnieńskiego. Po krótkim wikariacie w kościele Mariackim w Toruniu został wikariuszem katedralnym w Pelplinie. Tamże od 1900 r. wykładał w seminarium historię Kościoła, a od 1903 r. prawo kanoniczne. Był też lektorem języka polskiego. „Zjednał sobie kleryków życzliwym do nich stosunkiem, wszechstronną wiedzą i znajomością Europy, którą znał z corocznych podróży” (ks. Henryk Mross). „Na katedrze umiał rozbudzać w umysłach słuchaczy zamiłowanie do zagadnień historycznych” (ks. Tadeusz Glemma, „Historiografia diecezji chełmińskiej aż po rok 1821”). Należał do tych profesorów, którzy „przenieśli do seminarium ducha filomackiego, zwłaszcza jego podstawową praktykę – samokształcenie” (ks. Walkusz).

Ks. Czapla angażował seminarzystów zainteresowanych historią do pracy edytorskiej. Pod jego kierunkiem selekcjonowali i przepisywali źródła do dziejów diecezji, które następnie były publikowane w periodyku toruńskiego

Ks. Brunon Czapla (1872 – 1926)

Towarzystwa Naukowego – „Fontes” (źródła). Dzięki temu historiografia pomorska wzbogaciła się o cenne wydawnictwa źródłowe, a klerycy nabywali sprawności w paleografii i krytycznej ocenie dokumentów archiwalnych (por. Jan Walkusz, „Duchowieństwo katolickie diecezji chełmińskiej 1918-1939”). On sam rozmiłował się w studiowaniu zabytków archiwalnych jeszcze jako kleryk, gdy po powrocie z Niemiec poznał ks. Stanisława Kujota (prezesa TNT), który zachęcił go do przygotowania do druku dawnych dokumentów z wizytacji kościelnych („Twórca nowoczesnej historiografii na Pomorzu”, „Głos z z Torunia” nr 40/2007). Przepisywał więc pracowicie teksty z zakurzonych foliów razem z ówczesnym alumnem Pawłem Czaplewskim (późniejszym dwukrotnym prezesem TNT), z którym się zaprzyjaźnił („Historyk z wiejskiego zacisza”, „Głos z Torunia”

nr 40/2008). Pozostawił po sobie m.in. edycję materiałów z wizyty biskupa chełmińskiego Andrzeja Olszowskiego z lat 1667-72 („Fontes” 1902-06), dzięki czemu „przyczynił się wielce do rozpowszechnienia wiadomości o rozwoju parafii i całej diecezji” (ks. Glemma). W latach 1912-15 ukazywała się w „Fontes” praca opata kartuskiego Georga Schwenkla z 1749 r. „Ad historiam ecclesiasticam Pomeraniae apparatus...”, również starannie opracowana przez ks. Czapłę.

Po 13 latach pracy nauczycielskiej i naukowej, z żalem żegnany przez studentów seminarium nad Wierzą, zamieszkał w nieodległych Subkowach k. Tczewa jako proboszcz parafii pw. św. Stanisława Biskupa i Męczennika z kanoniczną instytucją z 31 grudnia 1913 r. Pracował tam przez ostatnie 13 lat niedługiego życia, angażując dorosłych parafian do straży honorowej (w 1923 r. 200 członków), a młodszych do Stowarzyszenia Młodzieży. Pod koniec życia powołał Towarzystwo Robotników. Mimo postępującej choroby serca służył Kościołowi chełmińskiemu także na innych polach: jako egzaminator prosynodalny (od 1908 r.), dziekan tczewski (od 1922 r.) i członek rady nadzorczej wydawnictwa „Pielgrzym”. Od 1919 r. był prezesem Związku Kapłanów Diecezji Chełmińskiej „Unitas”, swoistego związku zawodowego księży, którego statutowym celem była „współpraca w dążeniach idealnych (duch kapłański, solidarność, godność stanu), naukowych, ekonomicznych i społecznych”.

Wojciech Wielgoszewski

głos z Torunia niedziela

Ks. Paweł Borowski
(redaktor odpowiedzialny)
współpraca: ks. dr Dariusz Żurański
Joanna Kruczyńska

ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń
tel. (56) 622-35-30 w. 39
fax (56) 621-09-02
e-mail: torun@niedziela.pl

Dyżury: od poniedziałku do piątku
w godz. 9-13

Redakcja częstochowska:
Beata Pieczykura
tel. (34) 369-43-38